

DUES SEDUCCIONS

per CONXA ADELL I CARDELLACH

En la primera lectura, el profeta Jeremies comença dient: «M'heu afalagat, Senyor, i m'he deixat seduir; us heu apoderat de mi i m'heu dominat». És la versió litúrgica de l'eucaristia d'avui. Quin contrast amb la versió més directa de la BCI, la Bíblia catalana, traducció interconfessional: «Senyor, m'has seduït i m'he deixat seduir; has volgut forçar-me i te n'has sortit».

És una relació de dos. Tots dos es necessiten, un no és plenament sense l'altre, tot i que per a Jeremies ser profeta de Déu és un patiment, ja que la gent es burla d'ell per ser profeta de calamitats i els diu coses que no volen sentir.

Anar en direcció contrària, a la contra, és empipador, el més fàcil és deixar-ho i que un altre faci cas de Déu i en sigui portaveu. També és l'opció de Jeremies, una persona com les altres: «A la fi pensava: No en vull parlar més, no diré res més en nom d'ell». Plegar i fer veure que no passa res. Anar fent i optar per una vida monòtona, seguir el corrent de tothom, sense sal, sense color; en definitiva, sense vida pròpia. El que no es veu no existeix; el que no se sent no existeix; el que no es diu no existeix; el que no es pensa no existeix.

L'inconvenient és que hi ha hagut una seducció prèvia, personal i real per part de Déu; i Jeremies hi ha consentit. No pot passar de Déu perquè, si ho fa, sent dins el seu cor un foc que crema i ho expressa molt gràficament: «sentia un incendi dintre els meus ossos». Aquesta lluita contra Déu l'esgota fins al punt que ja no pot més i ha de posar-se de la part de Déu. En el text que segueix i no llegim, Jeremies reconeix: «el Senyor és al meu costat com un guerrer poderós [...] tu saps si un home t'és fidel, tu penetres l'interior dels cors».

Jeremies pot recitar a ple cor el salm responsorial d'avui, el 62: «Tu, Senyor, ets el meu Déu. Tot jo tinc set de tu. L'amor que em tens és millor que la vida. La meua ànima s'ha enamorat de tu, em sosté la teua mà». Una altra vegada la seducció.

Jeremies es podria fer seves les paraules de Pau en la carta als Romans: «Per l'amor entranyable que Déu ens té, us demano que li oferiu tot el que sou. No us emmotlleu al món present; transformeu-vos renovellant la vostra manera de veure les coses».

Jeremies també podria recitar el verset de l'al·leluia, de la carta als Efesis: «Que el Pare de nostre Senyor Jesucrist il·lumini els ulls del nostre cor perquè coneguem a quina esperança ens ha cridat».

Gràcies a la seducció hem anat fent camí amb Jesús i tornem a la realitat del començament, el camí amb ell comporta patiment: «Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi». Jeremies ho té clar. L'objectiu no és negar-se ell mateix, sinó seguir Jesús, perquè s'ha deixat seduir. I tu, què tries?, des d'on tries?, t'has deixat seduir per ell?